

denne Paragraf, som gaar meget vidt, saa vidt, som dog vel mange ikke ønske. Men dernæst anvendes der ogsaa et andet Udtryk, som er noget nyt, nemlig: „Fremsettelse af nogen Trusel, hvis Sværsettelse kan medføre personligt Tab“. Det er ligeledes et meget ubestemt Udtryk. „Personligt Tab“ er ikke noget legalt Udtryk. Man kan ikke pege paa noget Lovsted, som skulde kunne oplyse en om, hvad derved forståas; det fremfalder derfor adskillige Spørgsmaal. Skal der derved blot sigtes til økonomiske Tab? Det ser man ikke af Udtrykket: „Personligt Tab“. Eller skal det betyde ganske det samme som Skade, Ulempe og deslige? Dette er noget, man maa have Klarhed paa. Hvis det skal omfatte alt, hvad der kan henregnes under Skade og Ulempe i det hele, saa er det jo ligeledes et Udtryk, der kommer til at føre meget vidt, som kommer til at ramme mange Ting, der vist ere gaaede i Svang ved Valgagitationer baade her til Lands og andre Steder, og som man næppe har tænkt paa skulde rammes paa den Maade. Det er i det hele taget et Spørgsmaal, man maa klare for sig selv, naar man vil stride til en Lovgivning af den Art, som her omtales: Hvad er det egentlig, man vil opnaa? Hvad vil man naa? Hvor vidt vil man gaa? Hvad tænker man sig som Maal for sine Bestræbelser? Derefter maa man saa afpasse sine Bestemmelser. Er det Hensigten, at man ikke vil gaa saa vidt, at man vil sørge for, at ingen overhovedet kan bringes til at stemme anderledes, end han vilde have stemt efter sin personlige Overbevisning; er det Meningen at komme dertil, at Motiver ikke kunne anvendes, som kunne føre til det Resultat, at en Person stemmer anderledes, end han vilde have gjort, naar han havde Lov til at følge sit eget Hoved — er det Meningen at gaa saa vidt, maa man gaa meget videre, end dette Lovforslag gaar. Saa kan man gaa forskellige Veje, og det have Lovgivingerne ogsaa gjort. Af disse Veje er der en, som er betraadt af den svenske og norske Lovgivning, og det er den at bruge endnu ubestemtere Udtryk, end dette Lovforslag bruger, og saaledes altsaa endnu mere lægge i Domstolens Hænder i hvert enkelt Tilfælde at afgøre, om der foreligger noget strafbart eller ikke. I den svenske Straffelovs 10de Kapitel, § 15, fastsættes der Straf for den, som ved Trusler eller Vold forstyrrer Valgfreden eller ellers, som der staar „i val uebhørligen virker“ o: paa utilbørlig Maade virker ved Valg. Det er jo et ganske overordenligt ubestemt Udtryk. Ingen kan vide, hvad der vilde komme ud af det, naar en saadan Lov skulde an-

vendes. „Virker paa utilbørlig Maade ved Valg“! Hvad er utilbørlig Maade? Skal det blot betyde i og for sig strafbar ulovlig Maade, eller skal det betyde mere? I sidste Tilfælde ser jeg ikke rettere, end at der er aabnet Vej for den allerførste Vilkaarlighed fra Domstolens Side. Noget lignende gælder om den norske Lov. Den norske Straffelov af 1842, 10de Kapitel, § 25 har en Bestemmelse, der siger: „Hvis nogen ved Valg til offentlig Forretning, hvor det kommer an paa Medborgeres Tilid, sælger sin egen eller køber nogen andens Stemme eller ved Trusler eller paa anden utilbørlig Maade søger at skaffe sig Indflydelse paa saadant Valg eller stemmer paa sig selv“ — det maa man nemlig ikke gøre der — „saa straffes han med Bøder eller Fængsel og kan derhos for den Gang ikke komme i Betragtning ved Valget.“ Om denne Bestemmelse gælder ganske det samme, nemlig at den ved at bruge dette ganske ubestemte Udtryk at skaffe sig Indflydelse paa Valget paa utilbørlig Maade, gør det ganske usikkert, hvad der i denne Henseende vil kunne tilstedes eller ikke. Det maa jo nærmest antages, at for saa vidt dette Udtryk ikke skal indskrænkes til kun at gælde om strafbare eller i sig ulovlige Maader, saa falder under det egentlig alt, hvad der kan betragtes som en umoralisk Maade ganske i Almindelighed; derunder maa saa falde ikke alene Trusler eller Boycotting og den Slags Ting, men ogsaa f. Eks. falske Foregivender, urigtige Angivelser af Data og Fakta o. s. v.; alt dette kan blive strafbart i det Djeblit, man har en Lov, der er saa almindelig holdt. Dette har man da ogsaa følt i et Land, hvor denne hele Materie har været Genstand for mange Mars Bearbejdelse, nemlig i England. Man har der fortsat ældre Bestræbelser og i den nyere Tid gjort Forsøg paa at komme til at afværge alt, hvad der kan hedde utilbørlig Indflydelse paa Valget, altsaa alt, hvad man vil betegne som Valgtryk eller Valgsvig. Hvorledes en Lov, der skal naa derhen, imidlertid ser ud, det vil man kunne overbevise sig om ved at gøre sig bekendt med den engelske Lov af 1883, der omhandler dette Forhold, og det er ikke vanskeligt for de Herrer, hvis de ellers interessere sig for Sagen, at gøre sig bekendt dermed, idet nemlig denne engelske Lov om Valgtryk og Valgsvig findes aftrykt i den Udgave af fremmede Forsatningslove, som er besørget udgivet af Folketingets Formand. I 3dje Del af dette Værk, Side 717, findes en dansk Oversættelse af den omtalte Lov, den er, som de Herrer ville se, meget vidtløftig. Det er